ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ

ਬਨਾਮ.

ਕੇਰਲ ਰਾਜ

(2023 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2697)

1 ਨਵੰਬਰ, 2023

[ਅਭੈ ਐੱਸ. ਓਕਾ ਅਤੇ ਪੰਕਜ ਮਿੱਤਲ *, ਜੇ. ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ਐੱਸ. ਐੱਸ. 303 ਅਤੇ ਐੱਸ. 304 ਭਾਗ-2-ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਜਗਾ ਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ-ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਯੂ/ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 302 ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. 498-ਏ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਸ. 302 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਯੂ/ਐੱਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 304 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦਾ ਭਾਗ-2-ਮਾਲਕੀਃ

ਰੱਖਿਆ ਗਿਆਃ ਪਹਿਲਾ ਮੌਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਬਿਆਨ Ext.P1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਿਆਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ Ext.P1 0-ਦੋਵੇਂ ਬਿਆਨ, ਜੇ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਭਾਗੇ ਦਿਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ-ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਵੀ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ-ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਹਮਲਾ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਰਸੋਈ ਤੋਂ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਦੀ ਬੇਂਤ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਜਗਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ-ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ-ਪੀਡਬਲਯੂ 5, ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਕਸਰ ਹਮਲਾ ਕਰਦੀ ਸੀ-ਪੀੜਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਲੰਬਿਤ ਹਨ-ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 21 (ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਘਟਨਾ ਦੇ ਦਿਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝਗੜੇ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ-ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਨੇ ਹਮਲੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਕਿ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ-ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾੜਨ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ-ਇਸ ਲਈ, ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਝਗੜਾ ਅਤੇ ਭੜਕਾਹਟ ਹੋਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ-ਤੁਰੰਤ

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਭਿੱਜਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖ ਕੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਜਗਾ ਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ "ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ" ਚੁੱਕ ਕੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। 300 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਾਂ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ-2 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ। 304 ਆਈਪੀਸੀ.

ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (2000) 10 ਐਸਸੀਸੀ 324– ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਪਰਨਾ ਝਾਅ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਯਾਦਵ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਮਾਥੁਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇਪਸੀਤਾ ਬੇਹੁਰਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੂਜਾ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੀਤਾ ਵਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੈਸੀ ਕੁਰੀਅਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੂਬੀ ਮੁਹੰਮਦ। ਵਸੀਮ, ਐਡ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਅਬਰਾਹਮ ਮੈਥਿਊ, ਨਿਸ਼ੇ ਰਾਜਨ ਸ਼ੇਂਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੂ ਕੇ ਜੋਏ, ਅਲੀਮ ਅਨਵਰ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ
ਪੰਕਜ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

5. ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 11 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਝਗੜੇ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।

9. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 303 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ-2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

10. ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਭਿੱਜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟਣ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। 11. ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਕਈ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਬਿਆਨ Ext.P1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਏਰਨਾਕੁਲਮ, ਭਾਵ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਆਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

13. ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਬਿਆਨ, ਜੇ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਮੰਦਭਾਗੇ ਦਿਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਘਟਨਾ ਵੇਲੇ ਬੱਚੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਹਮਲਾ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਦੀ ਛੜੀ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਜਗਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ। 14. ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ (ਪੀਡਬਲਯੂ 5), ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਕਸਾਰ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 14 (ਡਾ. ਕੇ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ) ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। 15. ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ' ਤੇ ਅਕਸਰ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 21 (ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਡੀ. ਡਬਲਯੂ. 1 (ਸਾਜੀ ਮੈਥਿਊ) ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ 96 ਫੀਸਦੀ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। 16. ਇਹ ਘਟਨਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 (ਸਹਾਜਨ) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 (ਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ) ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ, ਗੁਆਂਢੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੜ੍ਹਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ।

18. ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਮਨ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਭੜ੍ਹਕਾਹਟ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜੋ ਕਤਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 10 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ-2 ਅਧੀਨ ਦੋਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

19. ਉਸ ਦੀ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ "ਅਪਵਾਦ 4. — ਦੋਸ਼ੀ ਹੱਤਿਆ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੇ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ. —ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਧਿਰ ਭੜਕਾਹਟ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾ ਹਮਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। "

20. ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਮਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਲੜਾਈ ਅਚਾਨਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਵਿੱਚ ਝਗੜੇ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਇਤਿਹਾਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਲ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਮੰਦਭਾਗੇ ਦਿਨ ਵੀ ਝਗੜਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਝਗੜੇ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ/(ਸਹਾਜਨ) ਭਾਵ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਨੇ ਹਮਲੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਕੁਝ ਸੱਟਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਸੁੱਟਣ ਅਤੇ ਸਾੜਨ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਝਗੜਾ ਅਤੇ ਭੜਕਾਹਟ ਹੋਈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਭਿੱਜਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਮਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚੌਥੇ ਅਪਵਾਦ ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਫ ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਮਨ ਜਾਂ ਅਚਾਨਕ ਹੋਈ ਲੜਾਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਮਾੜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਨਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਅਪਵਾਦ ਦਾ ਲਾਭ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ।

23. ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੜਨ ਅਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਜਗਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

24. ਉਪਰੋਕਤ ਸਬੂਤ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

25. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

26. ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾਃ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate